

2. Teine väide: rikutud on ELTLi, samuti selle rakendamisel kohaldatavaid õigusnorme, mis sisalduvad ELTL artikli 107 lõike 3 punktis a, ELTL artiklis 109 koostoimes määruse (EL) 651/2014 artikli 58 lõikega 1 ning ELTL artikli 108 lõikes 2 koostoimes määruse (EL) 2015/1589 artikli 4 lõikega 4

- Kostja leiab, et tema uurimispädevus seoses määrusele (EL) 651/2014 tugineva abiga piirdub selle määruse grupierandi kohaldamise tingimuste kontrolliga. See seisukoht on vastuolus õigusnormiga, sest liidu kohtute praktika kohaselt tuleneb määruse (EL) 651/2014 tingimustest kinnipidamisest üksnes kokkusobivuse eeldamise eelistamine individuaalsele üksikjuhu uurimisele. See eelistus puudub selliste juhtumite puhul nagu käesolev, mille puhul tuleb esmamulje alusel järeldada, et abil on seoses selle mõjuga konkurentsile oluline tähtsus. Selliste juhtumite korral on kostjal õigus individuaalseks hindamiseks väljaspool määruse (EL) 651/2014 raame, arvestades esmast õigust ja liidu õiguse üldpõhimõtteid. Selle pädevuse rakendamata jätmisega rikkus kostja ELTL artikli 107 lõike 3 punkti a.
- Peale selle rikkus kostja ELTL artiklit 109 koostoimes määruse (EL) 651/2014 artikli 58 lõikega 1, kuna kohaldas käesolevale juhtumile seda määrust tagasiulatavalt, kuigi tingimused selle jaoks ei olnud täidetud. Abi on sihtotstarbeline üksikabi suurettevõtjatele. Sellise abi ergutavale mõjule kohalduvad määruse (EL) 651/2014 artikli 6 lõike 3 punkti a kohaselt eriti ranged nõuded. Vajalikke tõendeid, mille kohaselt Slovaki asutused enne abi andmist abi saaja dokumentide alusel nendest nõuetest kinnipidamises veendusid, ei esitatud.
- Lõpuks rikkus kostja ELTL artikli 108 lõiget 2 koostoimes määruse (EL) 2015/1589 artikli 4 lõikega 4, sest ta ei algatanud ametlikku uurimismenetlust. Kostja uuris abi saaja oletuslikku VKE-olemust kauem kui kolm ja pool aastat kestnud uurimismenetluse käigus üksnes ebapiisavalt ja ebatäielikult. Peale selle väljendas kostja ühel kohtumisel selgesõnaliselt raskusi seoses hindamisega, kas tegu on abikava alusel antud riigiabi või sihtotstarbeline üksikabiga. Kostja oleks selle küsimuse lahtiseks jätta tohtinud vaid siis, kui ta oleks abi saaja VKE-olemust piisavalt kontrollinud ja õigesti määranud. Viimasega ei olnud aga tegu. Peale selle tunnustas kostja alles vaidlustatud otsuses, et määruse (EÜ) 800/2008⁽³⁾ kohast kokkusobivust ei olnud, pärast seda, kui ta oli mitmeid aastaid väitnud vastupidist.

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

⁽²⁾ Komisjoni 17. juuni 2014. aasta määrus (EL) nr 651/2014 ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks (ELT 2014, L 187, lk 1).

⁽³⁾ Komisjoni 6. augusti 2008. aasta määrus (EÜ) nr 800/2008 EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse ühisturuga kokkusobivaks (ELT 2008, L 214, lk 3).

15. novembril 2017 esitatud hagi – Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) versus komisjon

(Kohtuasi T-754/17)

(2018/C 042/44)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) (Brest, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid J. Vanden Eynde ja E. Wauters)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagiavaldus vastuvõetavaks ja selle tulemusel tühistada komisjoni otsus C(2017) 5176 final Prantsusmaa antud riigiabi nr SA.38398 kohta (2016/C, ex 2015/E) – Prantsusmaa sadamate maksustamine;
- tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

- sellest tulenevalt tühistada Euroopa Komisjoni otsus lugeda siseturuga kokkusobimatuks riigiabiks asjaolu, et Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (Lääne-Bretagne'i kaubandus- ja tööstuskoda) majandustegevust ei maksustata ettevõtte tulumaksuga;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja põhjendab hagi kolme väitega.

1. Esimene väide, et on rikutud hea halduse põhimõtet, sest ei ole veel teada, missuguse tulemuse annab hagi kohtuasjas T-39/17: Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) vs. komisjon, mille hageja esitas ja mis puudutab õigust tutvuda haldustoimikuga. Seega, kui võrd komisjon tugines hagejale tehtud etteheidete kindlaksmääramisel olulistele dokumentidele, jättes viimase korduvatest palvetest hoolimata need dokumendid talle siiski edastamata, peaks otsus, mille tulemusena analüüsitakse niisuguseid dokumente, olema õigusvastane.
2. Teine väide, et on tehtud hindamisviga Brest'i sadama toimingute kvalifitseerimisel. See väide jaguneb kahte ossa.
 - Esimeses osas on kinnitatud, et Brest'i sadama tegevus kujutab endast üldist huvi pakkuvaid teenuseid. Hageja leiab, et selles kontekstis ei saa kostja ettevõtte tulumaksust vabastamist vaidlustada, kui ta just ei tõenda, et see kujutab endast riigiabi tegevusele, millega tegeldakse konkurentsitingimustes.
 - Teine osa, mis on esitatud teise võimalusena ja mille kohaselt kujutaks sadama tegevus ka juhul, kui see ei kujuta endast üldist huvi pakkuvaid teenuseid, siiski üldist majandushuvi esindavaid teenuseid, mida võib liidu õigust järgides toetada muu hulgas maksumeetmete abil. Hageja leiab, et seepärast ei tule asuda seisukohale, et käsitletaval juhul kohaldatakse konkurentsieeskirju.
3. Kolmas väide, et osas, milles komisjon kvalifitseeris käsitletava meetme riigiabiks, puuduvad põhjendused ja on tehtud ilmne hindamisviga. See väide jaguneb kahte ossa.
 - Esimene osa, mille kohaselt leiab hageja, et ETL artikli 106 lõikes 2 sätestatud erandit tuleb tõlgendada koostoimes ETL artikliga 93, mis näeb ette, et aluslepingutega on kooskõlas toetused, mis vastavad transpordi koordineerimise vajadusele või kujutavad endast avalike teenuste hulka kuuluvate teatud kohustuste täitmise kulude katmist.
 - Teine osa, mille kohaselt on tehtud ilmne hindamisviga ja otsus on ebapiisavalt põhjendatud, mis puudutab ETL artikli 107 kohaldamist. Esiteks on vaidlustatud otsus ebapiisavalt põhjendatud, sest ei ole esitatud ühtegi tõendit sellest, kuidas kõnesolev abikava liikmesriikidevahelist kaubandust kahjustab või võib kahjustada Prantsusmaa sadamate ja konkreetsemalt Brest'i sadama osas. Teiseks on otsuses tehtud ilmne hindamisviga, sest meede, millest Brest'i sadam kasu saab, on selles kvalifitseeritud riigiabiks vaatamata sellele, et tingimus, et meede peab kahjustama kaubandust, ei ole täidetud.

30. novembril 2017 esitatud hagi – United Wineries versus EUIPO – Compañía de Vinos Miguel Martín (VIÑA ALARDE)

(Kohtuasi T-779/17)

(2018/C 042/45)

Hagiavalduse keel: hispaania

Pooled

Hageja: United Wineries, SA (Cenicero, Hispaania) (esindaja: advokaat J. Oria Sousa-Montes)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)